

Vianoce – sv. Štefana – Zdroj pokoja

26. decembra 2020

Sk 6, 8 – 10; 7, 54 – 60

Milé sestry a bratia v Kristovi

Aj v tomto roku sa na druhý sviatok vianočný strieda vianočná idyla so sviatkom sv. Štefana. Oslavujeme ešte Vianoce, ale zároveň nám už sviatok prvého mučeníka pripomína realitu, v ktorej žijeme, v ktorej sa odvíja nielen život aj naša viera. Súčasťou tejto reality sú nielen starosti o každodenné živobytie, ale aj spoločnosť, problémy, ktoré spoločnosťou a svetom dnes hýbu.

Pápež František vo včerašom vianočnom príhovore pomenoval ohniská napätia a vojen vo svete. Na blízkom východe, v štátoch bývalého Sov. Zväzu, v Afrike, Južnej Amerike, v Ázii. Bol to dlhý výpočet krajín, ktorým sa pápež snažil dodať aspoň trochu nádeje spomienkou ich utrpenia - tým, že vyzval k riešeniu ich problémov. K vojnovým problémom sa pridávajú ekologické ohrozenia a problémy ekonomiky, ktorej chýba zdravé nastavenie. Keď o tom počujeme, môžeme byť na jednej strane do istej miery spokojní so životom u nás, vďační, že väčšina týchto problémov sa nás zdanlivo nedotýka. Ani tak ich ale nemôžeme ignorovať. Ak nás niečomu terajšia pandémia naučila, tak je to skutočnosť, že problémy môžu rýchlo prísť aj k nám – aj do nášho rozvinutého sveta; videli sme, že ich nositeľmi sa môžu stať aj tie najprimitívnejšie organizmy, vírusy.

Sv. Štefan sa dostal do konfliktu vo svojej viere v Ježiša: nielen s inak veriacimi, ale aj s inštitúciou, so synagógou. Jeho sviatok pripomína napätie, v ktorom žijeme svoju vieru – napätie medzi vierou a vonkajším svetom, vonkajšou inštitúciou. Boli obdobia, kedy sme na dnešný sviatok pripomínali viac obranu viery pred prostredím nepriateľským k viere, potrebu svedectva. Svedectvo viery je potrebné aj dnes, ale trochu inak. Dnes máme aj my kresťania možnosť stvárňovať verejný život. A od štátu nemusíme požadovať náboženskú slobodu, teraz od štátu skôr čakáme účinné opatrenia a zároveň isté upokojenie súčasnej situácie. To nie je ľahké ani u nás, ani inde vo svete a preto sa pýtame: kde nájsť pokoj, ktorý tak často chýba aj nám.

Sv. Štefan okrem svedectva viery nám vydal aj svedectvo pokoja. Pokoj, ktorý je tiež hodnotou božieho kráľovstva a nedá sa nejako predmetne „vyrobiť“ – je skôr ovocím ducha, tento pokoj môže byť výzvou dnešného sviatku pre nás. V Skutkoch apoštolov čítame, že sv. Štefan aj vo chvíli utrpenia bol plný Ducha Svätého – teda pokoja a keď ho kameňovali, dokázal sa modliť za svojich prenasledovateľov. Naplnil tak Ježišove slová: „nie vy budete hovoriť, ale Duch vášho Otca bude hovoriť cez Vás.“

Je zrejmé, že v súčasnosti situácii slová situáciu neupokoja, dnes zažívame skôr infláciu slov. Zdroj pokoja musíme hľadať hlbšie, vo svojej duši, ktorú sme často zanedbávali. V tom môže byť dnešok dokonca aj prínosný.

Chcem tu spomenúť interview nášho profesora teológie v jednom talianskom časopise, v ktorom v kontexte so súčasnou pandémiou spomína nedávne stretnutie so svojou mamou, ktorá mu povedala: „Mám už 83 rokov a žijem rada – som hlboko vďačná za každý deň, ktorý mi Boh dáva. Ale mala by som sa v mojich 83 rokoch ešte báť smrti? Ved' keď zomriem, dúfam, že budem môcť byť inak užitočná – možno modlitbou za vás.“

A môžeme ešte dodať z tohto rozhovoru aj ďalšiu myšlienku: „V kontexte božej moci dnes potrebujeme jej nové chápanie: Moc môže znamenať aj lásku k inému, slobodu pre iného, život pre všetkých. Boh dáva svetu aj dar zraniteľnosti: pretože to, čo je otvorené pre iného je zároveň aj zraniteľné.“ (K. Appel, in *Il Regno*, n. 20/2020) To sa týka nášho pochopenia Boha, ale zároveň aj nášho života. V pokoji môžeme nájsť príklad sv. Štefana pre nás: podobne ako on pri Bohu by sme aj my mali hľadať náš pokoj.